

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. M.**, bývajúceho v E. a **2/ I. M.**, bývajúcej v E., proti žalovaným **1/ T. C.**, bývajúcemu v Š. a **2/ D. C.**, bývajúcej v Š., o **zaplatenie 220 000,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 9 C 227/2006, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2007 sp.zn. 11 Co 116/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 30. mája 2007 sp.zn. 11 Co 116/2007 potvrdil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda z 26. marca 2007 č.k. 9 C 227/2006-50, ktorým tento uložil žalobcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne doplatok na súdnom poplatku za žalobu 10 200,-- Sk v lehote 20 dní. Takto rozhodol s poukazom na § 8 ods. 1 a § 5 ods. 1 písm.a/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) majúc za to, že pod pojem „návrh“ analogicky treba okrem návrhu na začatie konania, vzájomného návrhu, odvolania, dovolania a návrhu na obnovu konania subsumovať (podradiť) aj rozšírenie návrhu. Súd prvého stupňa potom postupoval správne, keď žalobcom uznesením uložil povinnosť na zaplatenie súdneho poplatku (doplatku za rozšírenie žaloby) a vyrubil tento súdny poplatok podľa položky 1 písm.a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. 6 % z ceny predmetu konania uplatnenej rozšírením žaloby teda zo 170 000,-- Sk vo výške 10 200,-- Sk. Preto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia a navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, majúc za to, že odvolací súd vec nesprávne posúdil, keď zotrvali na svojom názore prezentovaného v odvolaní, že v prípade rozšírenia návrhu zákon o súdnych poplatkoch poplatkovú povinnosť nestanovuje (§ 5 ods. 1 písm.a/ zákona o súdnych poplatkoch) a táto vzniká až rozhodnutím vo veci samej (§ 8 zákona o súdnych poplatkoch). Uviedli, že nesprávnym posúdením a potom aj nesprávnym rozhodnutím im ako účastníkom konania bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm.c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (písm.a/), alebo ak ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (písm.b/) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (písm.c/). Žalobcami je v danom prípade napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Ich dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom či konania súdom nesprávne obsadeným), pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Dovolatelia prípustnosť dovolania odňatím možnosti konať pred súdom vo svojom dovolaní (bez bližšieho zdôvodnenia) síce uvádzajú, avšak v skutočnosti namietajú nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke uloženia poplatkovej povinnosti zo zmeneného návrhu (rozšíreného návrhu), ku ktorému v priebehu konania došlo.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu a nie v súvislosti vo veci zaujatým právnym názorom vyjadreným v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., pretože súd svojím rozhodovaním neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

So zreteľom na uvedené dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie

odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová